

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป
และแบบบรรยายประกอบการสาธิต

ปริญญานิพนธ์

ของ

มารุต วัชรางกูร

- 4 พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2528

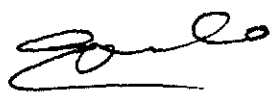
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178091

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการ

ประธาน

ประธาน

ผอ.ส.ก. วิทยาลัยการศึกษามหาบัณฑิต

ผอ.ส.ก. วิทยาลัยการศึกษามหาบัณฑิต

ผอ.ส.ก. วิทยาลัยการศึกษามหาบัณฑิต

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อุดม พิมพา ประธานคณะกรรมการวิจัย และ อาจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์ กรรมการ
คณะกรรมการวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้
วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ ท่านผู้อำนวยการ คณาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดชลบุรี ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีตลอดจนการทดลอง

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ซึ่งเป็นผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้าน
การศึกษาให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอ
อุทิศให้กับคุณแม่ ที่ได้ล่วงลับไปแล้ว

มารุต วัชรางกูร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	8
	เอกสารและงานวิจัยในประเทศ	11
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	14
3	วิธีดำเนินการวิจัย	15
	กลุ่มตัวอย่าง	15
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
	วิธีดำเนินการทดลอง	17
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
	การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	18
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	22
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	26
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	26
	กลุ่มตัวอย่าง	26
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล	27
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	อภิปรายผล	28
	ข้อเสนอแนะ	30
	บรรณานุกรม	31
	ภาคผนวก	35

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลระหว่าง การทดสอบครั้งที่ 1 กับ การทดสอบครั้งที่ 2	23
2	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนการสอนทั้ง 2 วิธี	23
3	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลังการสอน 8 สัปดาห์ 2 วิธี	24
4	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนการทดลองสอน และหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป	24
5	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนการทดลองสอน และหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต	25
6	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ของกลุ่ม ที่สอนแบบใช้วิดีโอเทปและกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ..	25
7	แสดงตารางการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มทดลองที่ 1 และ กลุ่มทดลองที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 - 8	40
8	แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่ม ทดลองใช้เครื่องมือ	49
9	แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนทำการทดลองสอนของกลุ่ม ที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบ การสาธิต	57

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 10 แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลังทำการทดลองสอน
8 สัมภาษณ์ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบวิกิโอเทป และกลุ่มที่ใช้
วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต 52

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือสิ่งสำคัญยิ่งในการที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญ การพัฒนาประเทศจะทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้นั้นจะต้องประกอบด้วยกำลังคนที่มีคุณภาพแต่การที่จะสร้างกำลังคนให้มีคุณภาพดีนั้นจำเป็นจะต้องมีระบบการศึกษาที่ดีด้วย ดังเช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2524 : 16) ได้ให้ความเห็นว่า "มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายจำเป็นจะต้องพัฒนามนุษย์เป็นอันดับแรก การเตรียมมนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ ก็คือการให้การศึกษา" ประเทศของเราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาดังนั้นการพัฒนาคนในชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ต้องกระทำ คนที่มีคุณภาพไม่ใช่จะมีแต่เฉพาะด้านความคิดเท่านั้น แต่จะต้องประกอบไปด้วยด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตใจ เหมือนดังที่ นิภา เพชรสด (นิภา เพชรสด 2523 : 47) กล่าวไว้ว่า "คุณลักษณะของคนที่มีคุณภาพจะต้องประกอบไปด้วยความเจริญทางร่างกาย อารมณ์ ความคิด และจิตใจ" วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการศึกษาที่จะช่วยให้กำลังคนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างความเจริญทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ธนิต คงมนต์ (ธนิต คงมนต์ 2524 : 179) กล่าวไว้ว่า "เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า การพลศึกษา สุขภาพ พลานามัย และการกีฬา มีส่วนสำคัญในการที่จะส่งเสริมให้พลเมืองของประเทศมีความสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บกับทั้งเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง" นอกจากนี้ยังมีบุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพลศึกษาไว้มากมายดังเช่น

บุชเชอร์ (Bucher. 1968 : 21) กล่าวไว้ว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายที่วางไว้"

แนช (Nash. 1948 : 52) กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในขบวนการศึกษาทั้งหมด เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา เป็นต้น"

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้านเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการประกอบกิจการงานต่าง ๆ และเพิ่มสมรรถภาพของกำลังคนในการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันรัฐได้มุ่งที่จะให้วิชาพลศึกษามีในหลักสูตรที่เรียนในทุกระดับการศึกษา นับตั้งแต่การศึกษาภาคบังคับจนถึงชั้นมัธยมศึกษาและในระดับการศึกษาสูงขึ้นไปได้พยายามที่จะบรรจุวิชาพลศึกษาเข้าเป็นวิชาหนึ่งด้วย (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2524 : 17) เมื่อวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนแล้ว องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้วิชาพลศึกษาได้บรรลุในการพัฒนาคนก็คือ ผู้สอน และวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ สำออง พ่วงบุตร (สำออง พ่วงบุตร 2524 : 185) ให้ความเห็นว่า "การพลศึกษาจะสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้เป็นอย่างดีจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ สื่อการเรียน ครู พลศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถเพื่อให้การสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องสามารถปรับปรุงวิธีการสอนให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน"

การเรียนการสอนในปัจจุบันได้นำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการพัฒนาการศึกษามากขึ้นรวมทั้งได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แกไขวิธีเรียนวิธีสอนให้เจริญก้าวหน้าและเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ ผู้สอนที่ดีควรหาวิธีการหรือใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อทำให้วิชาที่ตนสอนสนุกสนานและน่าสนใจ อุปกรณ์และเครื่องมือใหม่ ๆ ไม่เพียงแต่จะช่วยแบ่งเบาภาระหนักของครูเท่านั้นแต่ยังช่วยให้การสอนของครูง่ายขึ้น ประหยัดเวลา เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและยังเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้อีกด้วย ดังเช่น สำเภา วรางกูร (สำเภา วรางกูร 2506 : 6 - 7) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า

ในวงการศึกษามักจะยืนยันได้ว่าสื่อมวลชนกำลังมีบทบาทในด้านต่าง ๆ ของการศึกษาไม่แพ้วงการอื่น ๆ เช่นเดียวกันทุกวันนี้สื่อมวลชนทั้งประเภทสิ่งพิมพ์และประเภทอิเล็กทรอนิกส์กำลังเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการสอนในชั้นเรียน ในวงการศึกษายอมรับว่า

เครื่องมือเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพยนต์ วิทยุ โทรทัศน์ และอื่น ๆ อีก เมื่อได้รับการใช้อย่างถูกต้องแล้วจะเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้การสอน การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีแก่ผู้เรียนอย่างแน่นอน

ส่วน คีฟเฟอร์ (Kieffer. 1963 : 78 - 80) ได้กล่าวว่า "การใช้... อุปกรณ์การสอนที่ถูกต้องและเหมาะสมจะเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้น และ การสอนของครูบรรลุถึงจุดหมายที่ตั้งไว้"

บีเคิล (Beadle. 1960 : 360) กล่าวว่า ถัดจากบ้านและโรงเรียนแล้วเชื่อว่า โทรทัศน์มีความคล่องตัวที่เราจะได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งยิ่งในเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติมากกว่าสื่ออื่นใด มันให้ทั้งการเห็นและการได้ยินพร้อมกัน เป็น "ชีวิต" ที่ถ่ายทอดให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงได้ ถ่ายทอดจากฟิล์มหรือเทปบันทึกภาพก็ได้และเมื่อเราแพร่ภาพ ณ จุดที่เกิดเหตุการณ์จริง ๆ เราจะเห็นภาพและได้ยินเสียงทำให้รู้สึกเหมือนว่าได้เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย

ในปัจจุบันวงการการศึกษาของไทยได้เปลี่ยนโฉมหน้าไปจากเดิมมากนั่นก็คือนักการศึกษาได้นำเอาความคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษาเข้ามาสู่โรงเรียน เช่น การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอนนับว่าเป็นแนวคิดใหม่ที่น่าสนใจและควรสนับสนุนให้มีการใช้อย่างแพร่หลาย เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใหม่สุดขณะนี้ได้แก่เครื่องบันทึกเทปโทรทัศน์ (Video Tape Recorder) ซึ่งเริ่มใช้ในสถาบันฝึกหัดครูทั้งนี้เนื่องจากการฝึกหัดครูได้มีนโยบายที่จะส่งเสริมปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครูทุกแห่งเพื่อทำการผลิตครูให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น คือต้องการผลิตครูให้เป็นผู้มีความรู้ เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม และมีความสามารถในการสอนและการถ่ายทอดความรู้ (สำเภา วรางกูร 2509 : 98)

เนื่องจากเครื่องบันทึกเทปโทรทัศน์หรือวีดีโอเทปซึ่งสามารถบันทึกภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ มีคุณสมบัติสามารถนำมาเปิดให้ดูได้ทันที จึงทำให้นักการศึกษาโดยเฉพาะนักพลศึกษาได้นำเอาวีดีโอเทปมาใช้ในการศึกษาวิจัยทางพลศึกษามากขึ้น บุชเชอร์ (Bucher. 1979 : 310) ได้กล่าวสนับสนุนการนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในสถาบันการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะโสตทัศนูปกรณ์สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการรับรู้ ยกตัวอย่างเช่น ครูอาจจะถูกถามปัญหาเกี่ยวกับการว่ายน้ำในท่า

ผีเสื้อซึ่งครูอาจจะให้คำตอบแก่นักเรียนได้แต่ก็ยังไม่ชัดเจนพอเพราะนักเรียนไม่ได้เห็นการเคลื่อนไหวที่แท้จริง ภาพหรือรูปภาพของการว่ายน้ำจะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจและเห็นส่วนประกอบต่าง ๆ อย่างชัดเจนและจะช่วยเพิ่มความสนใจและเป็นแรงจูงใจสำหรับการเรียนรู้ นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ เช่นวิดีโอเทปจะช่วยให้เด็กเรียนได้เห็นการกระทำของตนเองเป็นการเพิ่มความปรารถนาในการฝึกมากขึ้น ซึ่งคำกล่าวสนับสนุนนี้ก็สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เคมป์ (Kemp, 1968 : 221) ซึ่งกล่าวว่าในขณะนี้ราคาและความยุ่งยากของเทปบันทึกภาพได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเป็นที่น่าพอใจ เครื่องมือดังกล่าวนี้ปัจจุบันมีคุณค่าและอำนวยความสะดวกให้กับโทรทัศน์โรงเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นเราควรจะต้องเลือกส่วนที่สมบูรณ์หรือระบบโทรทัศน์ที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาเสนอหรือบันทึกไว้ในเทปโทรทัศน์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและเรายังสามารถนำมาเล่นกลับ (Play Back) ได้เมื่อต้องการ

ซิงเกอร์ (Singer, 1975 : 346) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้วิดีโอเทปไว้ว่า

วิดีโอเทปสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับจากการเห็นได้ในทันทีแก่ผู้ปฏิบัติและข้อมูลจากการวิจัยได้สรุปรับรองถึงบทบาทของวิดีโอเทปที่มีต่อการสอน ดังนั้นจึงทำให้มีการนำไปใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะที่ฝ่ายประเภทบุคคล วิดีโอเทปจึงเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการสอนวิดีโอเทปทำให้ผู้ดูมองเห็นอย่างทะลุปรุโปร่งในการวิเคราะห์วิธีการเล่นและการฝึก

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิดีโอเทปเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านผลศึกษาของ อาร์มสตรอง (Armstrong, 1972 : 5587 - A) ซึ่งได้ศึกษาถึงผลการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบใช้วิดีโอเทปและวิดีโอเทปบันทึกเสียงที่มีต่อการจำทางภารกิจพบว่า ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวิดีโอเทปมีผลทางบวกต่อการเรียนรู้ทักษะและการจำแบบทักษะ และมีผลทางบวกต่อการเรียนรู้ทักษะการส่งลูกวอลเลย์บอลกระทบผนัง

จากเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความคิดว่าการสอนวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นวิชาที่มีความสำคัญที่จะได้นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงได้ทำ

การศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้
วีดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต เพื่อจะได้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
อันเกิดจากการสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์และการสอนโดยไม่ใช้โสตทัศนูปกรณ์จะให้ผลดีหรือแตกต่าง
กันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้อาศัยผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้สอนทราบถึงความ
สำคัญในการที่จะนำเอาโสตทัศนูปกรณ์หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เหมาะสมนำมาใช้สอนให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วีดีโอเทปสามารถเสนอภาพให้เห็นถึงท่าทางต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนต่อ
เนื่องกัน และยังสามารถทำภาพช้า (Slow Motion) เพื่อเน้นให้เห็นถึงขั้นตอนที่สำคัญต่าง ๆ
ได้ ทั้งยังได้ยินเสียงที่บรรยายประกอบและที่สำคัญคือ สามารถใช้กับผู้เรียนที่มีจำนวนมากได้

เหตุที่ผู้วิจัยเลือกเอาวิชาบาสเกตบอลมาศึกษานี้เนื่องจากวิชาบาสเกตบอลเป็นวิชา
ที่มีการเรียนการสอนในหลักสูตร เป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย ดังเช่นผลการวิจัยของ
อนันต์ อัครชู (อนันต์ อัครชู 2511 : 78) ที่ว่า กีฬาระหว่างโรงเรียนที่นิยมจัดมากที่สุด
คือ บาสเกตบอล แสดงว่าบาสเกตบอลมีคนเล่นมากจึงมีการแข่งขันกันอย่างกว้างขวางทั่วไป
นับตั้งแต่ระดับโรงเรียนขึ้นไปจนถึงระดับโลก นอกจากนี้กีฬาบาสเกตบอลยังช่วยส่งเสริม
สมรรถภาพทางกายทั่ว ๆ ไปได้ดีที่สุด เพราะในจำนวนกีฬา 20 อย่างที่ถูกวิจัยมีกีฬา
บาสเกตบอลอย่างเดียวที่เสริมสร้างความไว้วางใจ ความเร็ว และความอดทนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ (Leighton 1967 : 59 - 60)

บุทท์ (Butts 1967 : 4122 - A) ให้พบว่า บาสเกตบอล ฟุตบอล
และเทนนิส เป็นกีฬาที่มีส่วนช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางกลไกได้
มากที่สุด

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอล โดยวิธีสอนแบบใช้
วีดีโอเทป และ แบบบรรยายประกอบการสาธิต

ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอล ระหว่างวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาด้วยวิธีการที่เหมาะสม
3. ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนทั่ว ๆ ไป

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2527 จำนวน 40 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน
 - กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป
 - กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยไม่ควบคุมผู้รับการทดสอบในเรื่องของกายภาพ เช่น ความสูง น้ำหนัก อายุ รวมถึงเรื่องของการพักผ่อนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ในช่วงระยะเวลาของการทดลอง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก่อน และทั้ง 2 กลุ่มแบ่งให้มีความสามารถเท่า ๆ กัน

3. ทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ทำการวัดได้แก่ ทักษะการรับ - ส่งลูกบาสเกตบอล
ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการวิ่งเข้าประตู

4. การเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กระทำในช่วงเวลาเดียวกัน คือ
เวลา 14.00 - 17.00 น.

คํานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) หมายถึง ผลการเรียนรู้ทักษะ
กีฬาบาสเกตบอลที่ได้รับจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการสอนทักษะมาแล้ว วัดโดย
ใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิมย์คำ

2. วิดีโอเทป (video - Tape) หมายถึง เทปบันทึกภาพเกี่ยวกับทักษะกีฬา
บาสเกตบอล โดยถ่ายทำเป็นเรื่องราวของทักษะต่าง ๆ ในวิชาบาสเกตบอลเอาไว้ มีคำ
บรรยายประกอบ แล้วนำมาใช้สอนภายหลัง

3. วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป หมายถึง วิธีสอนโดยใช้เทปบันทึกภาพที่บันทึกภาพ
เกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ของกีฬาบาสเกตบอลเอาไว้ มีคำบรรยายประกอบแล้วนำมาเล่นกลับ
โดยระบบโทรทัศน์ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ได้เรียนจากโทรทัศน์ก่อนที่จะไปปฏิบัติตาม

4. วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต หมายถึง วิธีสอนโดยครูเป็นผู้บรรยาย
และสาธิตประกอบในเนื้อหาทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่จะสอนให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ดู แล้ว
จึงให้กลุ่มตัวอย่างไปปฏิบัติตาม

5. ทักษะกีฬาบาสเกตบอล หมายถึง ทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ประกอบไปด้วย
ทักษะการรับ - ส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการวิ่งเข้ายัง
ประตู

6. นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี หมายถึง นักศึกษาชายที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ที่ทำการสุ่มมาจำนวน
40 คน และแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ของ
ต่างประเทศและภายในประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

โพลวิโน (Polvino. 1971 : 1322 -- A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
"ความสัมพันธ์ระหว่างผลการใช้เทปบันทึกภาพสองวีธีประกอบการวิเคราะห์การเรียนรู้ทักษะ
ทางกีฬา" โดยทดลองกับนักศึกษาหญิงจำนวน 79 คน ที่เรียนวิชาโบว์ลิ่งเบื้องต้น โดย
แบ่งนักศึกษออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มให้มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนการทดลอง
เท่า ๆ กันแล้วจึงทำการสอนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ทุกกลุ่ม
จะสอนโดยการบรรยายและสาธิตดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประกอบการสอนด้วยวีดีโอเทป

กลุ่มที่ 2 บันทึกการปฏิบัติของนักศึกษาแต่ละคนด้วยวีดีโอเทปและนำมาเล่นกลับ
เพื่อการวิเคราะห์ความสามารถที่แสดงออกมาโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม

หลังจากการสอนจะมีการวัดผลทุกสัปดาห์ จากผลการวิจัยพบว่า

1. แต่ละกลุ่มมีการพัฒนาที่ขึ้นอย่างเห็นได้ชัด
2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกันทั้งในแต่ละสัปดาห์

และผลขั้นสุดท้าย

แมคลาเรน (Mclaren. 1971 : 1321 -- A) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลของการ
นำเอาวีดีโอเทปมาเปิดอีกครั้งหนึ่งในการสอนกระโดดสูง โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ
ศึกษาว่าการนำเอาวีดีโอเทปมาเปิดอีกครั้งโดยใช้เป็นส่วนเสริมวิธีสอนแบบเดิม
(Traditional Teaching) จะช่วยในการพัฒนาความสามารถในการแสดงออกในการ
กระโดดสูงได้หรือไม่ การศึกษาครั้งนี้ใช้นักเรียนระดับ 7 จำนวน 160 คน โดยแบ่งออก

เป็น 4 ชั้นเรียน ๆ ละ 40 คน แต่ละชั้นเรียนจะมีการทดลอง 4 รายการโดยมีครูที่เข้าร่วมในการสอนครั้งนี้ 2 คน คนละ 2 ชั้นเรียน ในการทดลองนี้ใช้ผลการทดสอบครั้งแรก (Pretest) และครั้งหลัง (Posttest) ของการทดสอบการกระโดดสูง ซึ่งรูปแบบของการกระโดดจะไม่นำมาพิจารณา แล้วจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและไม่ปฏิกริยาร่วม แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม จากการทดสอบค่าที ซึ่งให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกลุ่มที่ใช้โทรทัศน์และการสอนแบบเดิมและไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มควบคุมและกลุ่มฝึกหัด

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1971 : 4534 - 4535 - a) แห่งมหาวิทยาลัยไอโอวา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนทักษะกีฬาแบดมินตันกับนักศึกษาหญิงในระดับวิทยาลัย" เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนทักษะกีฬาแบดมินตันในระดับวิทยาลัย โดยวิธีสอน 2 วิธีคือ การสอนโดยการพูดอย่างเดียวกับการสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบ ทดลองกับนักศึกษาหญิงวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 41 คน ก่อนเรียนให้ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ทักษะโดยใช้แบบสอบความสามารถทางกลไกของสกอตต์ (Scott Motor Ability Test) แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองโดยให้ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ทำการทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน วันละ 50 นาที ทั้งสองกลุ่มจะได้รับการสอนทักษะอย่างเดียวกันแต่กลุ่มทดลองมีโอกาสดูวิดีโอความสามารถของตนในการแสดงออกจากการดูวิดีโอเทปหรือดูท่าทางของผู้ชำนาญได้จากฟิล์มลูป แล้วทดสอบทักษะ 2 รายการของเฟรนช์คือ การเสิร์ฟ และการตีลูกโค้ง

สรุปผลจากการทดลอง

1. การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการบรรยายไม่ได้แสดงผลว่าดีกว่าการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว
2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างก็มีการพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาในกลุ่มทดลองเห็นว่า วิดีโอเทปให้ผลดีในการวิเคราะห์ความสามารถที่แสดงออก

4. นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความเห็นว่า วีดีโอเทปและฟิล์มช่วยในการพัฒนาทักษะกีฬาเบดมินตันน่าจะนำไปใช้กับทักษะกีฬาอื่น ๆ บ้าง

5. การสอนโดยการบรรยายอย่างเดียวก็เป็นการดีแก่การพัฒนาความรู้กับฝึกซ้อมในตนเอง การมีวินัย และการประเมินผลตัวเอง

แฮร์ริสัน (Harrison. 1973 : 3119 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบการใช้เทปบันทึกภาพและการสอนโดยครูอย่างเดียวนในการสอนยิงธนู" เพื่อเปรียบเทียบเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในการชี้แนะข้อผิดพลาดในการยิงธนูของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา โดยใช้วีดีโอเทปเปรียบเทียบกับการสอนโดยครูอย่างเดียวก่อน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนยิงธนู 2 กลุ่มและกลุ่มที่ไม่เคยเรียนยิงธนู 2 กลุ่ม ในแต่ละประเภทจะเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มและกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ใช้เกณฑ์มาตรฐานทำการทดสอบทั้ง 4 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. กลุ่มที่ไม่ใช้วีดีโอเทปของกลุ่มไม่เคยเรียนยิงธนูไม่มีใครผ่านถึงขั้นสุดท้าย
2. กลุ่มที่ไม่มีการแนะนำส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน
3. กลุ่มที่ใช้วีดีโอเทปของกลุ่มที่เรียนยิงธนูเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนโดยครูอย่างเดียวก่อนที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

4. ผลการเรียนรู้ของกลุ่มเรียนยิงธนูกับกลุ่มไม่เคยเรียนยิงธนูโดยใช้วีดีโอเทปแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บีเวอร์ลีย์ (Beverley. 1974 : 3953 - A) ได้ศึกษาถึงผลของข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการยิงธนู โดยใช้อาสาสมัครหญิงจำนวน 90 คนของวิทยาลัยกลาสโบโร (Glassboro State College) ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการยิงธนูเบื้องต้น 3 กลุ่ม ใช้เวลาในการศึกษา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้งแต่ละครั้งใช้เวลา 75 นาที แต่ละกลุ่มจะถูกสุ่มเพื่อการสอน 3 โปรแกรมคือ

กลุ่มที่ 1 ใช้โปรแกรมการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

กลุ่มที่ 2 ใช้โปรแกรมการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตและเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปของแต่ละคนในขณะที่ยิงธนู โดยเปิดให้ดูระหว่างช่วงเวลาเรียนทุกครั้งเพื่อการสังเกต การวิเคราะห์ และการแก้ไขให้ถูกต้อง

กลุ่มที่ 3 ได้รับโปรแกรมมาตรฐานและให้ดูข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปในช่วงเวลาเรียนอีกครั้ง

ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 วิธีมีการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญในระดับของทักษะและรูปแบบของการยิงธนู การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยวิดีโอเทปพบว่าดีกว่าการสอนแบบบรรยายประกอบ การสาธิตในเรื่องการพัฒนาระดับของทักษะและรูปแบบของการยิงธนู การให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปในกลุ่ม 2 ไม่แตกต่างไปจากกลุ่ม 3 ในเรื่องของทักษะ แต่การให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปของกลุ่ม 2 ดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปในกลุ่ม 3 ในการพัฒนารูปแบบของการยิงธนู

บอเรนและซีเกิล (Hobren and Siegal. 1960 : 124 - 125) ได้วิจัยเรื่อง "นักศึกษากับการใช้โทรทัศน์วงจรปิด" เพื่อสำรวจทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดกับการสอนแบบธรรมดาในวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย 37 แห่ง สรุปผลการวิจัยว่า นิสิต นักศึกษามีความเห็นว่าการสอนแบบธรรมดากับการสอนโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดนั้นไม่แตกต่างกัน การศึกษาผลการสอบกลางเทอมของทั้งสองกลุ่มก็ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่นักศึกษาให้ความเห็นว่า การเรียนจากโทรทัศน์ต้องใช้เวลาศึกษาเพิ่มเติม หลังจากการเรียนมากกว่าการสอนแบบธรรมดาจากอาจารย์สอนจริง ๆ อีกมาก

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

วณิ รัตนวงศ์ (วณิ รัตนวงศ์ 2514 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วิดีโอเทปกับการสอนโดยไม่ใช้วิดีโอเทป" โดยทดลองสอนวิชาสังคมศึกษาแก่นักศึกษาวิทยาลัยครูชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 300 คน แต่ละกลุ่มมีความสามารถทางสติปัญญาเท่ากัน กลุ่มหนึ่งให้เรียนจากวิดีโอเทปอีกกลุ่มหนึ่งเรียนจากครูโดยตรง ทำการทดลองรวม 5 ครั้ง หลังจากการทดลองแต่ละครั้งให้นักศึกษาทำข้อสอบวัดความเข้าใจที่มีต่อบทเรียนนั้น ๆ แล้วจึงได้นำข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการเรียนโดยทั่วไปของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันแต่การเรียนที่มีวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียดของอุปกรณ์การสอนจะเรียนทางโทรทัศน์ดีกว่า

วิญญู สุวรรณเพิ่ม (วิญญู สุวรรณเพิ่ม 2519 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในการเรียนวิชาการศึกษา 18 : พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ จากชุดเทปบันทึกภาพและจากการบรรยาย" ใช้เทปบันทึกภาพเรื่องพฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรของกรมการฝึกหัดครู ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบขึ้นตามเนื้อหาของวิชาในบทเรียนทางโทรทัศน์จำนวน 50 ข้อ ทำการทดสอบกับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยครูสวนสุนันทาที่กำลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาเอก จำนวน 82 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มควบคุม กับกลุ่มทดลอง ให้กลุ่มทดลองเรียนจากเทปบันทึกภาพ กลุ่มควบคุมเรียนจากการบรรยายแบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ครั้งทุกกลุ่มจะทำข้อสอบก่อนเรียนและหลังจากเรียนแล้ว ผลการวิจัยปรากฏว่า การเรียนพฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของกลุ่มทดลองที่เรียนจากเทปบันทึกภาพและกลุ่มควบคุมที่เรียนจากการบรรยายมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากเทปบันทึกภาพได้ผลดีกว่าการเรียนจากการบรรยาย

คุลิต วิชัยศิษฐ์ (คุลิต วิชัยศิษฐ์ 2514 : 25 - 26) ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนจากการสอนด้วยเทปโทรทัศน์กับการสอนในชั้นเรียนธรรมดา โดยทดลองกับนักเรียนชั้น ป.กศ. ปีที่ 1 จำนวน 90 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน การแบ่งกลุ่มอาศัยความสามารถเฉลี่ยในการเรียนโดยทั่วไปของแต่ละกลุ่มเท่า ๆ กัน โดยใช้คะแนนจากผลการสอบในภาคที่ 1 เป็นเกณฑ์ ในการทดลองใช้เวลาครั้งละ 50 นาที แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรก 30 นาทีสำหรับการสอนและตอนหลัง 20 นาที สำหรับการทดสอบ การทดลองกระทำดังนี้

ครั้งที่ 1 ให้กลุ่ม ก เรียนด้วยโทรทัศน์แล้วทดสอบทันที

ครั้งที่ 2 ให้กลุ่ม ข เรียนด้วยวิธีสอนแบบใช้ภาพยนตร์ตลับประกอบการสอนแล้วทดสอบทันที

ครั้งที่ 3 ให้กลุ่ม ค เรียนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาแล้วทดสอบทันที

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทปโทรทัศน์กับการสอนแบบธรรมดาที่ใช้ครูสอนโดยตรงนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนสองวิธีดังกล่าว

ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์ (ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์ 2524 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเคมีขั้นต้นระหว่างวิธีสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต" โดยทดลองสอนทักษะกัมมันตภาพ แก่นักศึกษาชายชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทเวศร์ จำนวน 48 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน แต่ละกลุ่มมีความสามารถเท่า ๆ กัน ในด้านทักษะกัมมันตภาพ และความสามารถในการเรียนทักษะทางกลไก เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยให้กลุ่มที่ 1 สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต กลุ่มที่ 2 สอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ กลุ่มที่ 3 สอนแบบใช้สไลด์เทปเสียงประกอบการบรรยายและสาธิต แต่ละกลุ่มทำการทดสอบผลการเรียนทักษะกัมมันตภาพในทศวรรษ ๆ สามสัปดาห์จนครบ 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเคมีขั้นต้นระหว่างวิธีสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต ไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จำลอง ทะคำสอน (จำลอง ทะคำสอน 2525 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของข้อมูลย้อนกลับจากครูและจากวิดีโอเทปต่อการเรียนรู้ทักษะวอลเลย์บอล" โดยให้กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ด้วยการทดสอบก่อนการทดลองโดยให้แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ การเคลื่อนไหวและผลการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลเท่ากันทั้ง 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่ม ประกอบประกอบด้วยนักเรียน 20 คน กลุ่มที่ 1 ไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มที่ 2 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูขณะเรียน กลุ่มที่ 3 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทป ขณะเรียนทุกกลุ่มสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 1 ชั่วโมง และให้มีการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกาในสัปดาห์ที่หก ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูมีผลต่อการพัฒนาทางทักษะกีฬาวอลเลย์บอลดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลของการสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทป ไม่มีผลต่อการพัฒนาทางทักษะกีฬาบอลเลย์บอลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลของการสอนวิชาบอลเลย์บอลโดยวิธีให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูขณะเรียนดีกว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอล โดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และแบบบรรยายประกอบการสาธิต แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษายกระดับชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2527 จำนวน 40 คน ซึ่งไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก่อนโดยได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แล้วทำการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของบรรจบ ภิรมย์คำ นำผลการทดสอบมาเรียงลำดับคะแนน ตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 40 แล้วแบ่งกลุ่มแบบสลับเก่ง-อ่อน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 20 คน มีความสามารถพื้นฐานทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน จากนั้นจึงจับสลากเพื่อกำหนดกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ 1 (Experimental Group 1) สอนโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป

กลุ่มทดลองที่ 2 (Experimental Group 2) สอนโดยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการคือ การยิงประตูได้แม่นยำแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten - Multiple Alternate Lay - up Shots) (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก)
2. วิดีโอเทป (Video - Tape) เกี่ยวกับการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอลพร้อมด้วยเครื่องส่งและเครื่องรับโทรทัศน์วงจรปิด
3. อุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการฝึกและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่ ลูกบาสเกตบอล นาฬิกาจับเวลา กระดาษขาว กระดาษบันทึก และ

เพื่่วัฒนธรรมทาง

4. โปรแกรมการสอนทักษะกีฬาสเกตบอร์ด เพื่อใช้สอนแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยสอนเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๑ ละ 1 วัน ๑ ละ 3 ชั่วโมงในแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับทักษะกีฬาสเกตบอร์ดโดยละเอียด เพื่อใช้สอน และสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. ทำโปรแกรมการสอนกีฬาสเกตบอร์ดเพื่อดำเนินการสอนทักษะกีฬาสเกตบอร์ด แก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เวลา 8 สัปดาห์ ทักษะที่จะสอนประกอบด้วย

2.1 การรับ - ส่งลูกบาสเกตบอล

2.2 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

2.3 การยิงประตู

3. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างและการใช้วีดีโอเทป เพื่อประกอบการสอน

4. สร้างเครื่องมือทดลองคือ วีดีโอเทปตามโปรแกรมการสอนทักษะกีฬาสเกตบอร์ด โดยมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

4.1 วางแผนเลือกเนื้อหา

4.2 ตั้งวัตถุประสงค์

4.3 ทำบทเรียนแบบตำราแล้วนำมาทำสคริปต์

4.4 นำสคริปต์ไปถ่ายทำและอัดคำทับภาพ

4.5 บันทึกเสียงคำบรรยายลงในวีดีโอเทป

5. จัดทำตารางสอนทักษะกีฬาสเกตบอร์ด ระยะเวลาของการทดลองสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน ๑ ละ 3 ชั่วโมงในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ฝึกวันจันทร์ เวลา 14.00 - 17.00 น.

กลุ่มที่ 2 ฝึกวันอังคาร เวลา 14.00 - 17.00 น.

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ไปทำการทดสอบกับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองที่ไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก่อน จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test - Retest) ปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้แล้วจึงนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ก่อนทำการทดลองสอน

3. ทำการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอลแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 20 คน แล้วทำการสอนแต่ละกลุ่มตามโปรแกรมการสอน แต่ละกลุ่มจะได้เรียนเนื้อหาและทักษะเหมือนกัน ใช้เวลาเท่ากัน จะแตกต่างกันเฉพาะวิธีการสอนเท่านั้น คือ

กลุ่มทดลองที่ 1 (Experimental Group 1) สอนโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอ เทป โดยครูจะให้นักศึกษาทำการอบอุ่นร่างกายก่อนแล้วจึงให้ดูวิดีโอ เทป เกี่ยวกับทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่จะทำการสอนแต่ละชั่วโมงตามโปรแกรมการสอน พร้อมคำบรรยาย 3 ครั้ง แล้วจึงให้นักศึกษาแยกออกไปฝึก

กลุ่มทดลองที่ 2 (Experimental Group 2) สอนโดยวิธีสอนแบบบรรยาย ประกอบการสาธิต โดยเมื่อนักศึกษาอบอุ่นร่างกายแล้วครูจะเป็นผู้บรรยายและสาธิตประกอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่จะทำการสอนแต่ละชั่วโมงตามโปรแกรมการสอน โดยให้เห็นถึงขั้นตอนต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับการสอนที่ได้บันทึกลงในวิดีโอ เทป ให้นักศึกษาดู 3 ครั้ง แล้วจึงให้นักศึกษาแยกออกไปฝึก

4. ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ อีกครั้งเมื่อสิ้นสุดการทดลองสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และตารางการทดลองสอน เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. กำหนดระยะเวลาในการทดลองสอน อธิบาย และสาธิตการสอนแก่ผู้ช่วยสอนจนเป็นที่เข้าใจ
3. ทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ก่อนทำการทดลองสอนและเมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนในสัปดาห์ที่ 8
4. ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2
5. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในการสรุปผลการวิจัยและเสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ โดยการทดสอบซ้ำ (Test - Retest) โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน (ส่วน และอังคณา สายยศ 2524 : 71)
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติแบบ T - Test (Dependent) (ส่วน และอังคณา สายยศ 2524 : 99)
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทป กับกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต โดยใช้สถิติแบบ T - Test (Independent) (ส่วน และอังคณา สายยศ 2524 : 96)
5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ค่าจากตารางสำเร็จที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (ล้วน และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่ามัธยฐานเลขคณิต
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน และอังคณา สายยศ 2524 : 77)

โดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ล้วน และอังคณา

สายยศ 2524 : 86) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y

Σx^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน x แต่ละตัวยกกำลังสอง
Σy^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน y แต่ละตัวยกกำลังสอง
Σxy	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน x และ y แต่ละตัวคูณกัน
ΣN	แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ในแต่ละกลุ่ม (ล้วน และอังกฤษ สายยศ 2524 : 99) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ $df = N - 1$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง

N แทน จำนวนคู่

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

D^2 แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ระหว่างกลุ่ม (ล้วน และอังกฤษ สายยศ 2524 : 96) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	df	$= n_1 + n_2 - 2$
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง
$\bar{x}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{x}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรเพื่อใช้ในการคำนวณ ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน หรือ มีช้อมูลเลขคณิต

S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

N แทน จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 40 คน ทั้งก่อนและหลังการสอน 8 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีสอบซ้ำ (Test - Retest) แล้ว นำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของ เพียร์สัน

(Pearson's Product - moment Correlation Coefficient)

2. หาค่ามีช้อมูลเลขคณิตและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วิดีโอ เทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล ก่อนการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ในแต่ละกลุ่ม

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล หลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วิดีโอ เทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอล ระหว่าง การทดสอบครั้งที่ 1 กับ การทดสอบครั้งที่ 2

รายการทดสอบ	N	r
การยิงประตูได้เป็นสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง	30	.935**

$$** p < .01 \quad (r = .448)$$

จากตาราง 1 แสดงว่า

คะแนนของแบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอลในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมิต ในระดับ .935 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .448$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอลมีความเชื่อมั่นสามารถใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้

ตาราง 2 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอลก่อนการสอนทั้ง 2 วิธี

วิธีสอน	$\bar{X}$	S
แบบใช้วีดีโอเทป	1.499	.342
แบบบรรยายประกอบการสาธิต	1.499	.341

จากตาราง 2 แสดงว่า

กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วีดีโอเทป ก่อนการสอนมีทักษะกีฬาวาสเกตบอลเฉลี่ย 1.499 วินาที และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .342 กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ก่อนการสอนมีทักษะกีฬาวาสเกตบอลเฉลี่ย 1.499 วินาที และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .341

ตาราง 3 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะ
กีฬาบาสเกตบอล หลังการสอน 8 สัปดาห์ทั้ง 2 วิธี

วิธีสอน	$\bar{X}$	S
แบบใช้วีดิโอเทป	1.365	.301
แบบบรรยายประกอบการสาธิต	1.289	.124

จากตาราง 3 แสดงว่า

กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบใช้วีดิโอเทป หลังการสอน 8 สัปดาห์มีทักษะกีฬาบาสเกตบอล
เฉลี่ย 1.365 วินาที และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .301 กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย
ประกอบการสาธิต หลังการสอน 8 สัปดาห์มีทักษะกีฬาบาสเกตบอลเฉลี่ย 1.289 วินาที
และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .124

ตาราง 4 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬา
บาสเกตบอล ก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอน
แบบใช้วีดิโอเทป

วิธีสอนแบบใช้วีดิโอเทป	N	$\bar{X}$	t
ก่อนการสอน	20	1.499	5.843**
หลังการสอน	20	1.365	

$$** p < .01 \quad t(19) = 2.861$$

จากตาราง 4 แสดงว่า

ทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนการสอนและหลังการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้วีดิโอเทป
ให้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬา
 บาสเกตบอล ก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอน
 แบบบรรยายประกอบการสาธิต

วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต	N	$\bar{X}$	t
ก่อนการสอน	20	1.499	6.013**
หลังการสอน	20	1.289	

$$** p < .01 \quad t(19) = 2.861$$

จากตาราง 5 แสดงว่า

ทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนการสอนและหลังการสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยาย
 ประกอบการสาธิต ให้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬา
 บาสเกตบอลหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ของกลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทปและกลุ่มที่
 สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

วิธีสอน	N	$\bar{X}$	t
แบบใช้วิดีโอเทป	20	1.365	1.044
แบบบรรยายประกอบการสาธิต	20	1.289	

$$p > .05 \quad t(38) = 1.960$$

จากตาราง 6 แสดงว่า

วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตให้ผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2527 จำนวน 40 คน ซึ่งไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก่อนโดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แล้วจึงทำการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล นำคะแนนมาเรียงลำดับเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ให้มีความสามารถพื้นฐานทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิญโญคำ ประกอบด้วยรายการทดสอบหนึ่งรายการทดสอบหนึ่งรายการคือ การยิงประตูได้เป็นสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots)
2. วิดีโอเทป (Video Tape) เกี่ยวกับการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอล พร้อมด้วยเครื่องส่งและเครื่องรับโทรทัศน์วงจรปิด
3. อุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการฝึกและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่
 - 3.1 ลูกบาสเกตบอล
 - 3.2 นาฬิกาจับเวลา
 - 3.3 กระดาษบันทึก และกระดาษขาว

3.4 เทปวีดิระยะทาง

3.5 สนามาสเกตบอลพร้อมห่วงประตู

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test - Retest) โดยวิธีของ เพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลของกลุ่มที่สอนแบบใช้วีดีโอเทป และกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
3. ใช้ t - test (Dependent) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล ก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ในแต่ละกลุ่ม
4. ใช้ t - test (Independent) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลหลังการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบใช้วีดีโอเทป กับกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .935
2. ในการทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลก่อนทำการสอนของกลุ่มที่สอนแบบใช้วีดีโอเทป มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 1.499 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .342 และกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต มีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 1.499 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .341

3. ในการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลหลังทำการสอนของกลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทปมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 1.365 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .301 และกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 1.289 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .124

4. ในการสอนทักษะกีฬามาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป มีผลทำให้ทักษะกีฬามาสเกตบอลดีขึ้นกว่าก่อนทำการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ในการสอนทักษะกีฬามาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต มีผลทำให้ทักษะกีฬามาสเกตบอลดีขึ้นกว่าก่อนทำการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ผลการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลระหว่างวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต หลังทำการสอน 8 สัปดาห์ ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. กลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทป กับกลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬามาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน ($t = 1.044$) ภายหลังการสอน 8 สัปดาห์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนแบบใช้วิดีโอเทป กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตทั้งสองแบบนี้มีคุณลักษณะ และเทคนิคทางการสอนที่แตกต่างกันก็จริงอยู่แต่เนื้อหาสาระ และวิธีการนั้นมีได้แตกต่างกันและวิธีสอนทั้งสองวิธีดังกล่าวยังสามารถให้ผลที่ต้องการในสิ่งเดียวกัน คือ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการพัฒนาในสิ่งที่ต้องการได้ไม่แตกต่างกัน แต่ในทักษะกีฬามาสเกตบอลบางอย่างจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า กลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทปสามารถเกิดความรู้ ความเข้าใจจากการได้ดูภาพซ้ำจากวิดีโอเทป ได้ดีกว่ากลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในทักษะกีฬามาสเกตบอลบางอย่างผู้สอนไม่อาจสาธิตแบบซ้ำ ๆ ให้ผู้เรียนดูได้ ดังนั้นกลุ่มที่ได้ดูภาพซ้ำจากวิดีโอเทปจึงมีความเข้าใจในการเรียนรู้ทักษะนั้นได้ดีกว่า จากผลการศึกษาของผู้วิจัยในการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬามาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและแบบบรรยายประกอบการสาธิตจึงพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการ

ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ได้หลังทำการสอน 8 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันจึงสอดคล้องกับผล การศึกษาชิ้นนี้ของ แฮร์ริสัน (Harrison. 1973 : 3119 - A) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การเปรียบเทียบการใช้เทปบันทึกภาพและการสอนโดยครูอย่างเชี่ยวชาญในการสอนยิงธนู" และพบว่าผลการเรียนรู้จากการใช้เทปบันทึกภาพและการสอนโดยครูอย่างเชี่ยวชาญแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไพบูลย์ - ศรีสมศักดิ์ (ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์ 2524 : ง) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาเบดมินตันระหว่างวิธีสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต" โดยทดลองสอนทักษะกีฬาเบดมินตันกับนักศึกษาชายชั้น ปีที่ 2 วิทยาเขตเทเวศร์ จำนวน 48 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ชั่วโมง และ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาเบดมินตันระหว่างวิธีสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ และใช้ สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต ไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และในทำนองเดียวกัน วณิ รัตนวงศ์ (วณิ รัตนวงศ์ 2514 : ง) ได้ทำ การศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วีดิโอเทปกับการสอนโดย ไม่ใช้วีดิโอเทป" โดยทดลองสอนกับนักศึกษาวิทยาลัยครูชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 300 คน ทำการสอนรวม 5 ครั้ง แล้วนำผลการทดสอบวัดความเข้าใจ หลังการสอนในแต่ละครั้งมาทดสอบหาความแตกต่าง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนที่เรียนจากการสอนทั้งสองวิธีดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผล การศึกษาของ คุณิต วิชัยดิษฐ์ (คุณิต วิชัยดิษฐ์ 2514 : 25 - 26) ที่ได้ศึกษาเพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนจากการสอนด้วยเทปโทรทัศน์กับการสอนในชั้น เรียนธรรมดาโดยทดลองกับนักเรียนชั้น ป.กศ. ปีที่ 1 จำนวน 90 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนทั้งสองวิธีดังกล่าว ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ภายหลังการสอน 8 สัปดาห์ กลุ่มที่สอนแบบใช้วีดิโอเทปและกลุ่มที่สอนแบบ บรรยายประกอบการสาธิตมีทักษะกีฬาบาสเกตบอลดีขึ้นกว่าก่อนทำการสอนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะก่อนทำการสอนนักศึกษาอาจจะยังไม่มีทักษะทางกีฬา บาสเกตบอลที่ถูกต้อง แต่เมื่อได้รับการสอนทักษะที่ถูกต้องแล้วจึงทำให้นักศึกษามีการพัฒนาทาง

ทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ชัดเจนกว่าก่อนทำการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ซิมเมอร์แมน (Zimmerman, 1971 : 4534 - 4535 - A) แห่งมหาวิทยาลัยไอโอวา ที่ได้ศึกษาเรื่อง "ผลของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนทักษะกีฬาแบดมินตันกับนักศึกษาหญิงในระดับวิทยาลัย" เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสอนทักษะกีฬาแบดมินตันโดยใช้วิธีสอน 2 วิธี คือ การสอนโดยพูดอย่างเดียวกับการสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ และพบว่าการสอนแบบใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบไม่แสดงผลว่าดีกว่าการสอนแบบพูดบรรยายอย่างเดียว ... และยังพบอีกว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างก็มีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีเบเวอร์ลีย์ (Beverly, 1974 : 3953 - A) ได้ศึกษาถึงผลของข้อมูลย้อนกลับจากวิดีโอเทปที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการยิงธนู โดยใช้นักศึกษาอาสาสมัครหญิงจำนวน 90 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ใช้เวลาในการฝึก 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 วิธีมีการพัฒนาในระดับของทักษะ และรูปแบบของการยิงธนูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาเท่านั้น จึงน่าจะมีการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาบ้าง
2. ควรได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในทักษะกีฬาด้านอื่น ๆ ต่อไปอีก เช่น วอลเลย์บอล ฟุตบอล กรีฑา เป็นต้น
3. จากผลที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้ การสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอลอาจใช้วิธีหนึ่งวิธีใดในสองวิธีก็ได้เพราะให้ผลไม่แตกต่างกัน และวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปนั้นยังสามารถช่วยในการประหยัดแรงงานของครูผู้สอนในกรณีที่ต้องสอนในเนื้อหาเดียวกันหลาย ๆ ห้องเรียน แต่ถ้าหากสามารถรวมเอาวิธีการสอนทั้งสองวิธีเข้าด้วยกันและปรับปรุงขั้นตอนของการสอนให้เหมาะสมก็จะส่งผลดีให้กับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จำลอง ทะคำสอน ผลของข้อมูลย้อนกลับจากครูและจากวีดีโอเทปต่อการเรียนรู้ทักษะ
วอลเลย์บอล วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 159 หน้า
อัครสำเนา
- คุสิด วิชัยดิษฐ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้เทปกับการสอนจริงและใช้ภาพยนตร์คล้าย
ประกอบการสอนกับการสอนธรรมดา ปริญญาโท ค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 58 หน้า อัครสำเนา
- ธนิศ คงมนต์ "นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการพลศึกษา สุขศึกษา และกีฬา
ในโรงเรียน" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ เมษายน 2524
- นิภา เพชรสด "เยาวชนไทยกับความมีวินัย" วารสารครูสาร มิถุนายน 2523
- บรรจบ ภิรมย์คำ การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา
ปริญญาโท ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 56 หน้า
อัครสำเนา
- ไพฑูริย์ ศรีสมศักดิ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาแบดมินตันระหว่างวิธีสอน
แบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 151 หน้า อัครสำเนา
- ล้วน และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีกิจการพิมพ์
2524, 287 หน้า
- วรศักดิ์ เพียรชอบ หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
กรุงเทพมหานคร 2523, 170 หน้า
- วรศักดิ์ เพียรชอบ รัชนี้ ชวัลบุญจันทร์ และกนกมวงศ์ กฤษเพชร "พฤติกรรมของผู้บริหาร
พลศึกษาในสถาบันผลิตครูพลศึกษาของไทย" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
มกราคม 2524
- วณี รัตนวงศ์ การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วีดีโอเทปกับการสอนโดย
ไม่ใช้วีดีโอเทป วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 130 หน้า
อัครสำเนา

- วิษณุ สุวรรณเพิ่ม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูงในการเรียนวิชาการศึกษา 18 : พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์จากชุดเทป
บันทึกภาพและจากการบรรยาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519,
 196 หน้า อัดสำเนา
- สำเภา วรากร "สื่อมวลชนกับการศึกษา" ศูนย์ศึกษา สิงหาคม 2506
- _____ หลักการศึกษ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร 2509
- สำออง พ่วงบุตร "ความสำคัญของครูพลศึกษาต่อวิชาชีพ" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา
และสันทนาการ เมษายน 2523
- อนันต์ อัครฐ การศึกษาระมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหา-
 วิทยาลัย 2511, 189 หน้า อัดสำเนา
- Armstrong, Wayne Jackson. "The Effects of Video Tape Instant
 Visual Feedback on Learning Specific Gross Motor Skill in
 Tennis," Dissertation Abstracts International. 32 : 5587-A,
 April, 1972.
- Beadle, Gerald. "Address Delivered in New York." Media and
Materials. January, 1960.
- Beverley, Leah. "The Effect of Instant Video Tape in Learning
 Target Archery," Dissertation Abstracts International.
 34 : 3953-A, January, 1974.
- Bobren, Howard M. and Sheldon L. Seigal. "Students toward Closed
 Circuit Instruction Television." A.V. Communication Review.
 May-June, 1960
- Bucher, Charles A. Foundations of Physical Education. Saint Louis,
 The C.V. Mosby Co., 1979.
- _____ Foundations of Physical Education. Saint Louis, The C.V.
 Mosby Co., 1968.
- Butts, Unice Mignon. "The Contributions of Ten Selected Physical
 Education Activities to Physical Fitness and Motor Ability,"
Dissertation Abstracts. 27 : 4112 - A, June, 1967.
- Harrison, Joyee M. "A Comparison of a Video Tape Program and
 a Teacher - Directed Program of Instruction in teaching the
 Identification of Archery Errors." Dissertation Abstracts
International. 34 : 3119 - A, December, 1973.

- Kemp, Jerold E. Planning and Producing Audiovisual Materials.
2 nd.ed., California, Chandler, 1968.
- Kieffer, R.E. De. and Lee W. Coshram. Manual of Audiovisual Techniques. New York, Prentice-Hall Inc., 1963.
- Leighton, Jack R. "A Physical Fitness Evaluation of Sports Activities," Journal of Health Physical Education Recreation.
38 : 59, February, 1967.
- McLaren, John David. "The Effectiveness of Video Tape Replay in Teaching the High Jump." Dissertation Abstracts International.
32 : 1321-A, September, 1971.
- Nash, Jay B. Physical Education : Introduction and Objectives.
New York, A.S. Warms and Co., 1978.
- Polvino, Garaldine J. "The Relative Effectiveness of Two Methods of Video Tape Analysis in Learning a Selected Sport Skill." Dissertation Abstracts International. 32 : 1322-A, September, 1971.
- Singer, Robert N. Motor Learning and Human Performance.
New York, The Macmillian Co., 1975.
- Zimmerman, Patricia A. "The Effect of Selected Visual Aids on the Learning of Badminton Skill by College Women," Dissertation Abstracts International. 31 : 4534-4535-A, March, 1971.

การพิจารณา

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรณ ภิรมย์คำ

การยิงประตูได้แปดสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง

(Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots)

ภาคผนวก

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ บรรจบ ภิรมย์คำ

รายละเอียดของแบบทดสอบ

ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ ดังนี้ คือ

การยิงประตูให้เป็นสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

เพื่อจะทดสอบผู้ถูกทดสอบเกี่ยวกับทักษะ

1. การส่งลูกบาสเกตบอล (Passing)
2. การหยุด (Stopping)
3. การรับลูกบาสเกตบอล (Receiving)
4. การหมุนตัว (Pivoting)
5. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribbling)
6. การยิงประตู (Shooting)
7. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebounding)

ว่าจะทำได้เร็วเพียงใด โดยจะต้องยิงประตูให้เป็นสลับข้างให้ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตูรวม 10 ครั้ง

วิธีปฏิบัติ

ให้ผู้ช่วย 2 คน ยืนอยู่ทางเส้นข้าง ณ ช่องเส้น 70 เซนติเมตร ข้างละ 1 คน เพื่อคอยส่งลูกบาสเกตบอลให้กับผู้รับการทดสอบด้วยวิธีโยนลูกบาสเกตบอลสองมือ

ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" พร้อมกับนำลูกบาสเกตบอลที่ลงห่วงประตู และจะหยุดจับเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบยิงประตูลงห่วงครั้งที่ 10 ตอนที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วง

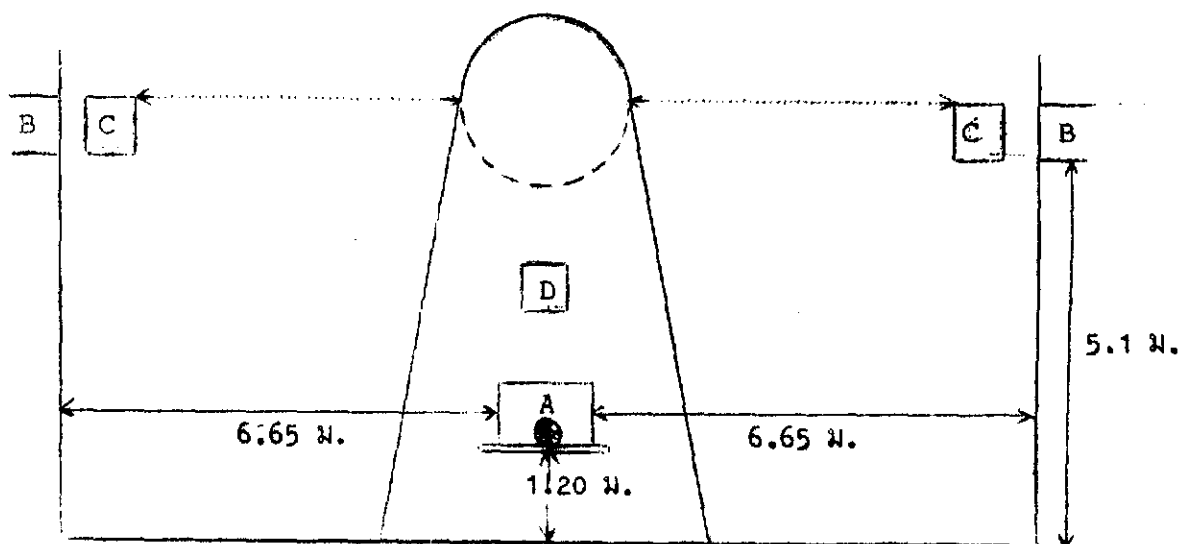
ผู้รับการทดสอบ ยืนด้วยเท้าทั้งสองอยู่ในสี่เหลี่ยมใต้ห่วงประคอง มือถือลูกบาสเกตบอล
เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ปฏิบัติดังนี้

1. ส่งลูกบาสเกตบอลไปยังผู้ช่วยด้านใดด้านหนึ่งก่อนก็ได้
2. วิ่งไปหยุดในสี่เหลี่ยมด้วยเท้าทั้งสอง
3. รับลูกบาสเกตบอลจากผู้ช่วย
4. หมุนตัว แล้วเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายังประตู
5. รับลูกบาสเกตบอลที่ลงห่วงประตูแล้ว ส่งไปยังผู้ช่วยอีกด้านหนึ่ง
6. ปฏิบัติเช่นนี้ไปจนลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตูครบ 10 ครั้ง

หมายเหตุ

1. ถ้าเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไม่ลงห่วงประตูให้ยืนง้างด้านนั้นจนลงห่วงประตู
2. ถ้าผู้รับการทดสอบพาลูกบาสเกตบอลเดินเกิน 2 ก้าว ให้ทำการทดสอบใหม่

แผนผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

A = ผู้รับการทดสอบ

C = ช่องสำหรับผู้รับการทดสอบหยุดรับลูก

B = ผู้ช่วยผู้ดำเนินการ

บาสเกตบอล

D = ผู้ดำเนินการทดสอบ

 = ห่วงประคอง

ภาคผนวก ข
ตารางการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอล

ภาคผนวก ข

ตารางฝึก

ตาราง 7 แสดงตารางการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลอง
ที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 - 8

สัปดาห์ที่ 1

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. ทิวดีโอเทปเรื่อง การจับ การรับ การส่งลูกสองมือระดับอก และการส่งลูกกระดอน	20
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ฝึกการเคลื่อนที่ ซ้าย ขวา หน้า และหลัง	20
	4. ฝึกการจับและการรับลูกบาสเกตบอลกับคู่	10
	5. ฝึกการส่งลูกสองมือระดับอกกระแทกผนังอยู่กับที่	15
	6. ฝึกการส่งลูกสองมือระดับอกกับคู่	15
	7. ฝึกการส่งลูกสองมือระดับอกพร้อมกับการเคลื่อนที่กับคู่	20
	8. ฝึกการส่งลูกกระดอนกระแทกผนังอยู่กับที่	15
	9. ฝึกการส่งลูกกระดอนกับคู่	20
	10. ฝึกการส่งลูกสองมือระดับอกและการส่งลูกกระดอนแบบสามคนทางตรง	15
	11. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่อง การจับ การรับ และการส่งลูกสองมือระดับอก การส่งลูกกระดอน พร้อมกับการสาธิต	20
	รายการที่ 3 - 11 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	145

สัปดาห์ที่ 2

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. ทูวี่ดีโอเทปเรื่องการส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ การส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่ และทบทวนเรื่องการส่งลูกสองมือระดับอก กับการส่งลูกกระดอน	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการเคลื่อนไหวที่ ซ้าย ขวา หน้า และหลัง	15
	4. ทบทวนการส่งลูกสองมือระดับอกกับคู่	15
	5. ทบทวนการส่งลูกสองมือระดับอกเคลื่อนไหวกับคู่	15
	6. ทบทวนการส่งลูกกระดอนกับคู่	15
	7. ทบทวนการส่งลูกกระดอนแบบสามคนทางตรง	15
	8. ฝึกการส่งลูกสองมือเหนือศีรษะกับคู่	25
	9. ฝึกการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่	25
	10. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่อง การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ กับการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่ และทบทวนเรื่องการส่งลูกสองมือระดับอก กับการส่งลูกกระดอน พร้อมกับการสาธิต	25
	รายการที่ 3 - 10 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	140

สัปดาห์ที่ 3

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. คุกกี้โอเพนเรื่อง การเลี้ยงลูกแบบสแกนและการเล่นลูกสูง และดูบทวนเรื่องการส่งลูกทุกแบบ	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. บทวนการเล่นลูกทุกแบบ	20
	4. ฝึกการเล่นลูกแบบสามคนอ้อมหลัง	10
	5. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือขวาอยู่กับที่	10
	6. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือซ้ายอยู่กับที่	10
	7. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือขวา - ซ้ายอยู่กับที่	10
	8. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือขวาพร้อมกับการเคลื่อนไหว	15
	9. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือซ้ายพร้อมกับการเคลื่อนไหว	15
	10. ฝึกการเล่นลูกแบบสแกนด้วยมือขวา - ซ้ายพร้อมกับการเคลื่อนไหว	15
	11. ฝึกการเล่นลูกสูง	20
	12. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่อง การเลี้ยงลูกแบบสแกนและการเล่นลูกต่ำ และบทวนเรื่องการส่งลูกทุกแบบ พร้อมกับการสาธิต	25
	รายการที่ 3 - 12 เหมือนกลุ่มทดลองที่	140

สัปดาห์ที่ 4

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. ทิวทัศน์โอเพนเรื่อง การเลี้ยงลูกต่ำ และทบทวนเรื่องการเลี้ยงลูกสูง	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลด้วยมือขวา - ซ้ายอยู่กับที่	20
	4. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลด้วยมือขวา - ซ้ายพร้อมกับการเคลื่อนที่	25
	5. ฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหกล้มหลังสิ่งกีดขวาง	25
	6. ฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่ำ	30
	7. ฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่ำโดยมีคนป้องกัน	25
อังคาร	8. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่อง การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่ำและทบทวนเรื่อง การเลี้ยงลูกสูง พร้อมกับการสาธิต	25
	รายการ [REDACTED] 8 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	140

สัปดาห์ที่ 5

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. คุวิคิโอเทป เรื่องการยืนยั้งประตู และทบทวนเรื่องการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสูง และต่ำ	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสูง	20
	4. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหลบหลีกสิ่งกีดขวาง	20
	5. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่ำ	20
	6. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลต่ำโดยมีคนป้องกัน	20
	7. ฝึกการยืนยั้งประตูกับคู่	20
	8. ฝึกการยืนยั้งประตูกับห่วงตาข่าย	25
อังคาร	9. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่องการยืนยั้งประตู และทบทวนเรื่องการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสูงและต่ำพร้อมกับการสาธิต	25
	รายการ 3 - 9 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	140

สัปดาห์ที่ 6

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. คู่มือโอเพนเรื่องการกระโดดยิงประตู และทบทวนเรื่องการยิงประตู	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการยิงยิงประตูกับคู่	20
	4. ทบทวนการยิงยิงประตูกับห่วงตาข่าย	20
	5. ฝึกการยิงยิงประตูตามจุดที่กำหนดให้	20
	6. ฝึกการยิงประตูได้เป็นสลับข้าง	20
	7. ฝึกการกระโดดยิงประตูท่ามือเปล่า	20
	8. ฝึกการกระโดดยิงประตูกับห่วงประตู	25
	9. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่องการกระโดดยิงประตู และทบทวนเรื่องการยิงยิงประตู พร้อมกับการสาธิต	25
	รายการที่ 3 - 9 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	140

สัปดาห์ที่ 7

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
/ จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. ทิวทัศน์โอเพนเรื่องการวิ่งเข้ายิงประตู และทบทวนเรื่องการยิงประตูกับการกระโดดยิงประตู	25
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการยิงประตู	20
	4. ทบทวนการกระโดดยิงประตู	20
	5. ฝึกการวิ่งเข้ายิงประตูท่ามือเปล่า	20
	6. ฝึกการวิ่งเข้ายิงประตูกับหัวประตู	30
	7. ฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู	20
	8. ฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหลบหลีกสิ่งกีดขวางเข้ายิงประตู	15
	9. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายเรื่องการวิ่งเข้ายิงประตู และทบทวนเรื่องการยิงประตูกับการกระโดดยิงประตู พร้อมกับการสาธิต	25
	รายการที่ 3 - 9 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	140

สัปดาห์ที่ 8

วัน	รายการฝึก	จำนวนเวลา/นาที
จันทร์	<u>กลุ่มทดลองที่ 1</u>	
	1. คู่มือโอเพ่นทบทวนทักษะกีฬาบาสเกตบอลทั้งหมดที่เรียนมา	40
	2. อบอุ่นร่างกาย	15
	3. ทบทวนการรับ การส่งทุกแบบ	20
	4. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสูง และต่ำ	20
	5. ทบทวนการยืนยิงประตู	15
	6. ทบทวนการกระโดดยิงประตู	15
	7. ทบทวนการวิ่งเข้ายิงประตู	20
	8. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู	10
	9. ทบทวนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลหลบหลีกสิ่งกีดขวางเข้ายิงประตู	10
	10. ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องให้ผู้เรียน	15
อังคาร	<u>กลุ่มทดลองที่ 2</u>	
	1. อบอุ่นร่างกาย	15
	2. ผู้สอนบรรยายทบทวนทักษะกีฬาบาสเกตบอลทั้งหมดที่เรียนมา พร้อมกับการสาธิต	40
	รายการที่ 3 - 9 เหมือนกลุ่มทดลองที่ 1	125

ภาคผนวก ก

- ผลการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มทดลองใช้
- ผลการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลก่อนทำการทดลองสอนของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบวิดีโอเทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
- ผลการทดสอบทักษะกีฬามาสเกตบอลหลังทำการทดลองสอนของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบวิดีโอเทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

ภาคผนวก ก

ตาราง 8 แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มทดลอง
ใช้เครื่องมือ (หน่วยเป็นนาที)

ลำดับ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	1.18	1.12
2	1.31	1.27
3	1.42	1.40
4	1.17	1.10
5	1.10	1.04
6	1.22	1.16
7	1.15	1.14
8	1.18	1.18
9	1.20	1.15
10	1.24	1.20
11	1.15	1.10
12	1.25	1.20
13	1.24	1.18
14	1.02	1.00
15	1.08	1.05
16	1.25	1.15
17	1.16	1.10
18	1.21	1.15
19	1.18	1.10
20	1.20	1.16

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
21	1.30	1.18
22	1.16	1.13
23	1.30	1.20
24	1.04	1.02
25	1.28	1.16
26	1.10	1.04
27	1.15	1.10
28	1.17	1.15
29	1.14	1.10
30	1.17	1.11

ตาราง 9 แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลก่อนเข้าทำการทดลองสอนของกลุ่มที่ใช้วิธี
สอนแบบวิดีโอเทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต (หน่วยเป็นนาที)

ลำดับ	แบบวิดีโอเทป	แบบบรรยายประกอบการสาธิต
1	1.08	1.08
2	1.16	1.08
3	1.16	1.19
4	1.22	1.21
5	1.23	1.24
6	1.25	1.24
7	1.30	1.34
8	1.35	1.35
9	1.38	1.40
10	1.44	1.41
11	1.45	1.46
12	1.47	1.47
13	1.47	1.48
14	1.49	1.49
15	1.50	1.55
16	1.59	1.58
17	2.02	2.02
18	2.03	2.02
19	2.13	2.15
20	2.25	2.21
$\bar{X}$	1.499	1.499
S	.342	.341

ตาราง 10 แสดงผลการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลังทำการทดลองสอน 8 สัปดาห์
 ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบวิดีโอ เทป และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
 (หน่วยเป็นนาที)

ลำดับ	แบบวิดีโอ เทป	แบบบรรยายประกอบการสาธิต
1	1.25	1.25
2	2.06	1.15
3	1.12	1.12
4	1.22	1.19
5	1.51	1.23
6	1.24	1.37
7	1.07	1.25
8	1.43	1.30
9	1.25	1.58
10	1.19	1.28
11	1.21	1.37
12	1.40	1.15
13	1.45	1.48
14	1.18	1.17
15	1.11	1.48
16	1.06	1.21
17	1.53	1.28
18	1.51	1.22
19	1.30	1.30
20	2.20	1.39
$\bar{X}$	1.365	1.289
S	.301	.124

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป
และแบบบรรยายประกอบการสาธิต

บทคัดย่อ
ของ
มารุต วัชราราม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2528

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะ
กีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทป และวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่ายและไม่เคยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก่อน แบ่ง
กลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน คือ กลุ่มที่สอนแบบใช้วิดีโอเทป และกลุ่มที่สอนแบบ
บรรยายประกอบการสาธิต ใช้เวลาทดลองสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์
และวันอังคาร ตั้งแต่เวลา 14.00 - 17.00 น. แล้วทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลัง
การทดลองสอนสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้แบบทดสอบการยิงประตูให้เป็นสลับข้างแบบซับซ้อน 10
ครั้ง

ผลการศึกษาพบว่า

วิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตให้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน และในการสอนทักษะกีฬาบาสเกตบอล
โดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและแบบบรรยายประกอบการสาธิต มีผลทำให้ทักษะกีฬาบาสเกตบอล
ดีขึ้นกว่าก่อนทำการสอน

A COMPARATIVE STUDY OF ACHIEVEMENT IN BASKETBALL SKILL LEARNING
THROUGH TWO METHODS OF TEACHING : VIDEO - TAPE GUIDING
METHOD AND LECTURING AND DEMONSTRATING METHOD

AN ABSTRACT

BY

MARUT VACHARANGKON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1985

The purpose of this study was to compare the achievement in basketball skill learning through two methods of teaching: video-tape guiding method and lecturing and demonstrating method. Forty subjects were randomly sampled from first year male students at the Physical Education College at Chonburi. None of them was a basketball player. They were equally divided in to two groups. One group was taught by the video-tape guiding method, the other by the lecturing and demonstrating method. The training period was eight weeks long, two days a week on Monday and Tuesday from 2.00 to 5.00 p.m. The basketball skill test was administered after the end of eight weeks. The test used was the Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots.

It was found that there was no significant difference in the achievement in basketball skill learning between the two methods of teaching. However, both groups improved in their basketball skills.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	มารุต วัชรางกูร
ภูมิลำเนา	114/37 หมู่ 7 ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
การศึกษา	2502 ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีประทีปวิทย์ กรุงเทพมหานคร
	2505 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสาธิตปัญญาลำไญ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จังหวัดชลบุรี
	2508 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตปัญญาลำไญ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จังหวัดชลบุรี
	25 13 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนช่างฝีมือทหาร อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร
	25 19 การศึกษานันทิต (กศ.บ.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
	2528 การศึกษานันทิต (กศ.ม.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
หน้าที่ราชการ	ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี